

No. 38. Metai XIV

Rugsėjo-Sept. 22, 1934

Kristaus Karaliaus Laivas

Šv. Marijonų Kolegijos Remėjų Savaitraštis

William A. Laverdiere, S. S. S.

Vertė Samata

KATALIKŲ BAŽNYČIA ARGENTINOJE

Argentinos istorija panėši į daugelį kitų kolonijų, kurias pradėjo katalikiškos valstybės. Tuo atžvilgiu Katalikų Bažnyčios istorija yra ypatinga tame krašte. Kunigai nuveikė tikrąjį civilizacijos darbą. Uolūs misijonoriai bendravo "užkariautojams", arba buvo pirm jų, kurie dideliu karžygiškumu po kryžiaus vėliava ryžosi naujų žemių laimėti Ispanijos karaliui. Kad tie misijonoriai daugiau sielų laimėjo Kristaus ištikimybės, negu ispanų kariautojai, tai gan aišku iš esamų dokumentų, o ypatingai iš dar nesenų įvykusių nuotykių, nes Ispanijos valstybė pralaimėjo Argentiną, kuri vis dar ištikimai priklauso Kristui Karaliui.

Pirmதாகai indėnai, gyvenusieji tame krašte, ką dabar vadinasi Argentina, buvo laukiniai ir žiaurūs, ir ispanų kareivių karžygiškos jėgos nesugebėjo jų suvaldyti, taip pat negalėjo jų žiaurumo palaužti. Tačiau, jie priėmė kultūrą ne kareivių jėgomis spiriami, bet misijonoriams skelbiant Dievo Žodį.

Kristus pirmiausiai laimėjo Argentinos kraštą. Tai buvo Verbų sekmadienis, balandžio pirma diena, 1520 metais. Tą dieną Ma-

gelianas, savo kelionėje aplink pasaulį, pasiekęs Patagonų krantus, susilaukė šv. Julijono uoste. Jis išlipo į sausumą su visa įgula ir padirbdino paprastą altorių, kur Pietų Kryžiaus skaisčius oras buvo baldakimas, laukų žalia graži žolė buvo kauras, o vandenyno ošiančios bangos graibstė šv. Mišių galybę ir kilnumą. Pedras de Balderrama atnašavo pirmųjų Šv. Mišių auką, laiminant šią žemę Išganytojo Krauju ir ją dedikuojant žemės ir jūrų Viešpačiui Karaliui.

Tai buvo vien atsilankymas. Kristus kol kas nepasisavino tų Jam skirtų Pampaso žemių. Bet, 1526 metais apsigyveno pirmieji ispanų kolonistai ties Sidabro upe, vadinama Rio de la Plata. Tai buvo Sebastijono Kaboto šeima ir kiti. Pats Sebastijonas buvo garsus Jono Kaboto sūnus. Tačiau, praėjus keturiems metams, pirmதாகai indėnai visai sunaikino pažanguojančią sodybą.

1535 metais, Donas Pedras de Mendoza pradėjo pagrindus statyti miestui, kurį jis užvardino Santa Maria de Buenos Aires. Netrukus pirmதாகai indėnai jų darbą sunaikino, tačiau, miestą atstatė Donas Juanas de Garay. Tas vyras Buenos Aires miestą at-

naujino ir išpuošė šarvaženklų, kuris išlaikytas iki šiai dienai, ir kuris bus vartojamas, kaip pavyzdys įvykstančio Tarptautinio Eucharistinio Kongreso emblemam.

Daug yra šaltinių, iš kurių žinome, kad Tėvai Pranciškonai buvo pirmieji, kurie Dievo Žodį skelbė tame Pietų Amerikos krašte. Tačiau, reikia, taip pat, pripažinti ir Jėzuitams garbę už tai, kad jie buvo pirmieji, kurie ten įkūrė katalikiškąją civilizaciją. Pirmutinė Jėzuitų grupė atvyko į Saltą (1586) metais. Tėvas Tomas Fihilly buvo pirmutinis airys jėzuitas kunigas. Žinoma, dėl jo ir airiams tenka garbė. Su jo atvykimu į Argentiną jungiasi viena stebuklinga istorija. Anglų piratai užpuolė laivą, kuriame buvo tas airys jėzuitas. Piratai užgrobė laivą, jį išlaikė toli nuo krantų jūroje dvidešimt aštuonias dienas, po to iš laivo pagrobė visas gėrybes ir audringoje jūroje paliko jį. Tačiau, Dievas nutildė audras, ir po aštuoniolikos dienų laivas atplaukė į Buenos Airės uostą.

Kordoboje, 1611 metais, Jėzuitai įsteigė Šv. Pranciškaus Ksavero kolegiją, kuri vėliau išsiplėtė į dabartinį Kordobos universitetą. Kolegija būdama mokslo centras ir krikščioninimo įtakos šaltinis, prisidėjo prie Jėzuitų išganingos darbuotės plėtimo kaimyninėse provincijose. Iš čia prasidėjo Jėzuitų planas valstybės vairavime, ir žinomas, kaip „redukcijų“ planas.

J. I. Rodriguezas Katalikiškoje Encyklopedijoje rašo: „Praėjus septyniems metams po Jėzuitų atėjimo į Argentiną, virš šimtas tūkstančių indėnų subura į keturis atskirus miestus, kur jie buvo pratinami, kaip vesti ūkį, ir buvo mokinami naudingo meno ir verslų... Net tose ankstyvose dienose, jie įkūrė spaudos įstaigą, kur patys dirbo spaudos darbu. Laikui einant, šis civilizavimo darbas vis plačiau plėtėsi. Senoro Urieno ir Kolombo rašo Argentinos Geografijoje, kad 1631 me-

tais buvo ne mažiau, kaip trys dešimt apgyventų centrų, kuriuos Jėzuitai valdė. Kiekvienas iš tų centrų turėjo kleboną, kurs tuo pačiu kartu buvo gubernatorius, ir teisėjas, ir dvasiškas vadas. Tačiau, kai Jėzuitai buvo išstremti iš ispanų dominijų, tuo pačiu baigėsi ir tas sėkmingas valdymo būdas”.

1626 metais įvyko Eucharistinės reikšmės svarbus nuotikis. Ispanijos karalius Pilypas IV, dėkingas Dievui už laimingą atvykimą su brangenybėmis į Kadizą, 1625 metais, pareiškė troškimą, kad būtų įsteigta ir kas metai minima iškilminga šventė Švenčiausiojo Sakramento garbei. J. E. Fray Pedro Carranza, Buenos Airės pirmasis vyskupas, užgyrė karaliaus gražų ir kilnų troškimą, ir parėdė, kad kas metai jo vyskupijoje, lapkričio 29 dieną, koiškilmingiausiai būtų švenčiama Švenčiausiojo Sakramento šventė.

Argentina nuo pat pradžios buvo kraštas, kurs daug žadėjo Katalikų Bažnyčiai. Tačiau, ispanų vėliavai nesisekė daug laimėti iš indėnų, kurie ne kaip atsižvelgė į prispaudėjus, kurie juos labai vargino, užkraudami nepakeliamais valdiškais mokesčiais. Jėzuitų ištrėmimas 1767 metais nusilpnino lojalumą Argentinos gyventojų, kurie beveik visada kovojo prieš ispanų neteisębę. O gyventojai be galo mylėjo ir gerbė šv. Ignaco sūnų karžygišką pasiaukojimą ir išganingą darbuotę jų gerbuviui. Taip pat daugelis įtakingų ispanų, kurie tikėjo, kad Jėzuitų Ordenas buvo tikroji galybė Bažnyčios labui ir valstybės naudai, didžiai apgailėstavo jų ištrėmimą, nes dėl to ir krašto pažanga sustojo kilusi. Po to, nors minia buvo neorganizuota ir spaudėjų skriaudžiama, slapta kentėjo ir neapykanta augo ir aršėjo.

Nesantaika tarp gyventojų ir valdžios plėtėsi iki 1808 metų. Napoleonui įkalinus Ispanijos karalių Ferdinandą, kilo maištai prieš ispanus spaudėjus, kurių letenos ar-

gentiniečiai troško nusikratyti. Po pirmuti nių maištų ir sukilimų, praėjus aštuoniems metams, liepos 9 dieną, 1816 metais, Argentina paskelbė esanti nepriklausoma ir įkūrė respubliką su konstitucija, panašia į Jungtinių Amerikos Valstybių, bet katalikiškesnė.

Argentina, kaip ji gyvuoja šiandien, tur būt yra sėkmingiausia iš visų kitų Pietų Amerikos respublikų. Argentinos katalikai iš senosios Ispanijos pasilaikė tik tradicinę meilę mūsų Išganytojui ir Jo Švenčiausiam Motinai. Ta meilė Dievo Motinai yra įžymėta skaitlingose bažnyčiose, kurios Jai yra dedikuotos, o ypatingai Švenč. Panelės Marijos iš Lujano stebuklingoje šventovėje, kuri yra Argentinos tikroji Guadalupė. Nuo 1630 metų Lujanus buvo visų religišku įvykių centras. Senoji šventovė yra tik dalis dabartinės monumentalinės Lujano bazilikos, kurios kūrybinė statyba šiandien yra iš puikiausių ir svarbiausių tos rūšies statybų Pietų Amerikoje.

Argentinos gyventojų simboliškoji meilė Kristui Karaliui yra pastatymas paminklo, žinomo vardu **El Christo de los Andes** (Andės kalnų Kristui). Tas monumentalinis paminklas pastatytas Andės kalnų viršūnėje. Tai yra milžiniška mūsų Išganytojo statula, kuri vaizduoja Kristų kaire ranka laikantį kryžių ir dešinę iškėlęs, tarsi, laimina pasaulį. Statula yra padaryta iš senos bronzinės kanuolės, kurią ispanai paliko. Tai yra meniškas darbas argentiniečio skulptoriaus, kuris vadinasi Mateo Alonso. Ta garsi statula stovi kalnų viršūnėje ties rubežium, skiriančiu Argentiną nuo Čilijos. Tai visa primena abiejų respublikų taiką. Pedestale yra įžymėta sekanti inskripcija: "**Tie kalnai pirmiau pasivers į dulkes, negu Argentinos ir Čilijos gyventojai sulaužys sutarties taiką, kurią jie ties Kristaus Atpirkėjo kojomis prisiekė užlaikyti — 1902 — 1904 m.**"

Malonu yra prisiminti Ramybės Kunigaikščio esimą aukštose vietose — sergstanti

ir globojanti tautų ramybę. O dar maloniau yra girdėti, kad šiais metais nuo spalio 4 iki 10 dd. Argentinos visi gyventojai duos karališkąją garbę ir šlovę Eucharistiniam Karaliui ir viešai savo tikėjimą išpažins Jo Karalystei, tą tris dešimt antrąjį Tarptautinį Eucharistinį Kongresą aukodami viena centraline tema: "*Tebūnie Kristaus Karaliaus viešpatavimas visose!*"

NEPAGYDOMĄ IŠGYDĖ ŠV. TERESĖ

Rugp. 5 d. 1934 m. Škotijoje, Carfin šventovėje, palaiminta šv. Teresės Vaikelio Jėzaus relikvijomis ir jomis paliesta staiga pagijo Marija Traynoraitė. Daugiau septynių metų ji sirgo sunkia liga — reumatoid arthritis. — Ji nebegalėjo vaikščioti. Prieš metus laiko susirietė ir susigniauzė jos kairioji ranka. Ilgai gydėsi Glasgove Karališkoje Ligoninėje. Iš ten ją paleido su pažymėjimu, jog nepagydoma. Pirmąjį rugpiučio sekmadienį, giminių pagelbstoma, nuvyko ji į Carfino šv. Teresėlės šventovę. Po pamaldų kun. Taylor palaimino ligonius su šv. Teresėlės relikvijomis. Su jomis jis prilietė Marijos Trainoraitės Kairiąją ranką. Ligonis ranką ištiesė. Palytėjo sėdinčios ligonės kojas. Ligonė pajuto nepaprastą sąnariuos šiurpą, kojos ėmė drebėti. Norėjo atsistoti, bet giminė neleido. Paėmė ją į automobilį, parvežė namo. Čia ligonė pati išlipo iš automobilio ir be pagalbos apėjo apie jį įvykio garsas žaibu aplėkė visą miestą, nes ją daugybė pažįsta.

Galingas yra Dievas savo šventuosius ir stebėtini Dievo Apvaizdos keliai.

VAIRININKO PASIŽYMĖJIMAI

Tėvai Marijonai Amerikoje nuo 1925 metų yra jau išventinę į kunigus tryliką lietuvių jaunuolių. Tie visi kunigai arba jau dirba Amerikos lietuvių tarpe, arba į keletą mėnesių grįš į Ameriką tam darbu. Apie 30 daugiau Amerikos lietuvių jaunuolių yra marijonai klierikai, ir jau mokinasi filosofijos arba teologijos. Tai yra tik vienas prirodymas kad Tėvai Marijonai Amerikoje nesnaudžia ir kad jie neveltui leidžia Rėmėjų sudėtas aukas.

XVIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Mato 9, 1-8.

NUO metu Jėzus įsėdęs į laivelį, jis pesiyrė ir atvyko į savo miestą. Štai, atnešta pas jį stabo ištiktas žmogus, paguldytas patale. Jėzus, matydamas jų tikėjimą, tarė stabo ištiktajam: Pasitikėk, sūnau tavo nuodėmės tau atleistos. Bet štai, kažkurie Rašto žinovai kalbėjo sau vieni: Tasai piktžodžiuoja. Jėzus, pamatęs jų mintis, tarė: Kam jūs manote pikta savo širdyje? Kas pigiau sakyti: Tavo nuodėmės tau atleistos, ar sakyti: Kelkis ir vaikščiok? Bet kad žinotumėte žmonių turint ant žemės valdžios atleisti nuodėmes, tuomet jis tarė stabo ištiktajam: Kelkis, imk savo patalą ir eik į savo namus. Tasai atsikėlė ir nuėjo į savo namus. Matydamos gi tai minios, bijojo ir garbino Dievą, kurs buvo davęs žmonėms tokos valdžios.

* * *

Lekcija

1 Kor, 1, 4-8.

ROLIAI: Aš visuomet sakau ačiū mano Dievui dėl jūsų už Dievo malonę, kuri jums suteikta Jėzuje Kristuje, kad jame jūs pasidarėte turtingi visakuo, visokiu mokslu ir visokiu žinojimu, nes liūdidijimas apie Kristų sustiprėjo jūsų tarpe, taip kad jums netrūksta jokios malonės, ir jūs laukiate apreiškimo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kurs ir sutvirtins jus iki galui, taip kad jūs būsite be kalčios mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo dienoje.

IDOMŪS RADINIAI

Darbenai. Per visą vasarą buvo daromi Impilties kalne kasinėjimai. Vadovavo gen. Nagevičius, o jam padėjo 20 kareivių. Rasti labai įdomūs vartai. Manoma, kad jie būvę pastatyti maždaug prieš 13 šimtų metų, kada dar neturėta nė piuklų. Rastai perkirsti kirviais. Pats pilies kiemas dar liko neištirtas. Kitais metais, girdėti, bus pilis tyrinėjama toliau. *Matęs*

MARIJOS GIMIMO DIENA

Švenčiausios Panelės gimimo diena Paskatina mus prie dorybių:—
Ir kyla siela, įspūdžių kupina,
Į aukštį siekimų beribių.

Kas sielą paverž, kas mintis sustabdys,
Kad jos nesikreiptų į Kristų?
Kad nusikamavusi žemėj širdis
Atgal į padanges nesikristų?

Jei žemės purvai suterliojo jausmus,
Širdis kietoms kerpėms apaugus,
Į Motiną Dievo pakreipkie šauksmus, —
Ji sielą išgydys, apsaugos.

Nes tam ir Marijos gimimo diena
Apvaikščioti mums yra duota,
Kad mūsų siela nešvari, alkana
Ateitų į dangišką puotą. *J. K.*

Marijos Gimimo Šventė

Rugsėjo 8 d.

Katalikų Bažnyčia su dideliu džiaugsmu švenčia Marijos Dievo Motinos Gimimo šventę, nes ta diena nepaprastai reikšminga, primenantį Bažnyčios sulaukimo brangiausio asmens, po Jėzaus, mūsų Globėjos, Marijos. Tą dieną katalikai kupini dėkingumo jausmų Visagaliui už taip surėdymą dalykų kad mums teko toji brangi Motina, Karalienė, stačiai Visagalinti Užtarėja.

Tik Katalikų Bažnyčia džiaugiasi taja Dovana, tikrai įvertina Ją ir prie Jos glaudžiasi. Protestonai nepripažįsta Marijos, negarbina Ją kaipo Dievo Motiną, neatiduoda Jai tinkamą pagarbą. Jie tyčiojasi iš mūsų ir mums išmėtinėja, kad mes ne Dievą garbiname, bet Mariją. Bet taip nėra. Mes Mariją nestatome pirmą Dievo arba net lygiomis su Juo. Mes Mariją garbiname kaipo Dievo Motiną, kuri mums pagimdė Kristų, pasaulio išganytoją. Kristus, ant Kurio mokslo visa krikščionija ir gyvenimas re-

miasi, gavo Savo Kūną iš Marijos. Tas pats Kraujas, kuris Kristaus gyslose tekėjo, tekėjo ir Marijos gyslose. Ji tuomi buvo patatyta ir išaugštinta virš visų žmonių ir angelų — Marija yra aukščiausioji sutvertoji esybė. Kokios šaltos ir paniūriusios yra protestonų tikybos! Joms trūksta to karščio ir nuoširdumo kuriuos Marija, Jos gerbimas ir prie Jos glaudimasis priduoda.

Katalikai džiaugiasi kitomis Marijos šventėmis bet Jos Gimimo švente ypatingai nes be Marijos Gimimo nebūt buvę nei Marijos nei kitu Jos švenčių.

Marijos Gimimas primena ypatingu būdu Jos Nekaltąjį Prasiidėjimą. Ji buvo pradėta nekaltai — ne kaip kiti žmonės, bet be pirmosios nuodėmės dėmės. Tai yra paprastas ir lengvas dalykas tikėti. Dievas yra begaliniai tobulas — todėl reikėjo kad šaltinis, iš kurio Jis paėmė Sau kūną irgi būtų tobulas.

Lietuvių tauta artimai surišta su Ma-

rija ir Jos garbinimu. Mūsų tėvynė Lietuva pašvęsta Marijai, žinoma kaip Marijos žemė. Lietuvoje raudasi Marijos keletas stebuklingų šventyklų. Po visą pasaulį lietuviai savo bažnyčias stato Jos garbei ir užvardina Jos vardu. “Marija” mūsų moterų ir mergaičių tarpe yra dažniausiai užtinkamas vardas. Taip pat vienintėlė lietuvių vyrų vienuolija yra Marijai pašvęsta ir seminarija Amerikoje nešioja Marijos vardus — Marian Hills-Marijos Kalneliai. Kaip brangus yra tas vardas mums ir kaip brangi ta mūsų Motina, Karalienė ir Draugė, kuri tą vardą nešioja! Kaip turime džiaugtis šiandien Jos Gimimo šventėje! Kaip turime dėkoti Dievui už Ją!

Marijos Gimimo šventėje turėtume taipgi prisiminti Jos gimdytojus — Šv. Oną ir Joakimą ir kartu pagerbti juos.

E. J. K.

Kun. Pr. Vaitukaitis.

ŠV. LIUDVIKAS IR EUCHARISTIJA

Prancūzų karalius Liudvikas IX buvo vienas iš kilniausių monarkų, gyvenusių čia, žemėje. Krikščioniškojo gyvenimo dorybes, skaištumą ir tiesą, nuolankumą ir labdarybę, jis garbingai jungė su pavyzdingo valdovo kilniomis dorybėmis — išmintimi ir drąsa, ir visa gražiai suderino, žinodamas, kaip vykdyti tarnybą Dievui ir savo tėvynei. Karališkame žiede buvo įžymėtas jo obalsis: “*Volo solidum, perenne — aš trokštu pastovios amžinosios karalystės*”. Ką jis darė savo privatiniam gyvenimui ir valdinių gerbuvui, visa buvo pradėta tikėjimo palaiminimu. Tačiau, jo visų dvasiškų pratimų pagrindas buvo Altoriaus Garbingiausioji Misterija, būtent, Švenčiausioji Eucharistija ir Šv. Mišių auka.

[Anksti rytą, atkalbėjęs Šveč. Panelės Marijos oficijumą, su dideliu pamaldumu išklausydavo Šv. Mišių. Tai buvo viena regula, kurią ištikimai pildė nuo pat kūdikystės. Jis nesitenkindavo išklauses vienu Šv. Mišių už išlaisvinimą iš skaiestyklos, jis dar išklausydavo Šv. Mišių dienos šventojo garbei. Po to atsiduodavo valstybinėms pareigoms. Karalystės reikalai niekada jo nesutrukdydavo

pirma atlikti dvasinių pareigų, nes jis buvo įsitikinęs, kad pamaldumas priduoda jėgų ir stiprybės uoliai darbuotei. Jo vaikai kas dieną klausydavo Šv. Mišių, o sekmadieniais ir šventadieniais drauge su tėvu ėjo išklausti sumos. Net karo metu tas pamaldus karalius Šv. Mišių klausė kas dieną.

Kartą karalių palietė pavojinga liga, tada Šv. Liudvikas padarė įžadą, kad iš turkų letenos išlaisvins Šventąją Žemę. Per Šv. Kryžiaus relikviją, jis stebuklingai išgijo ir tuojuo prirengė, kad išpildyti padarytą įžadą. Ir karas turėjo būti paskelbtas prieš Egipto sultoną, jei jis atsisakytų krikščionims gražinti visų tų vietų, kurias Išganytojas pašventė kančia ir mirtimi. Kai stabmeldžiai turkai atsisakė krikščionims gražinti Šv. Žemę, tada Šv. Liudvikas su visu laivynu išplaukė į Damittą, kuri buvo viena iš tvirčiausių pilių Egipte. Karalius nepalaužiama drąsa ir kryžiaus ženklas, aukštai iškeltas viršuje, krikščionims kareiviams jėgų, ir jie, padrasinti, puolė nevidonus priešus, kurie negalėjo atlaikyti smarkaus krikščioniu puolimo. Didelėje netvarkoje, jie apleido pilį, ir Šv. Liudvikas, be jokio pasipriešini-

mo, įžengė į tą pili, žaipo pergalėtojas. "a-
čiau, jis nesikėlė į puikybę, bet su dideliu
nuolankumu ir nuoširdumu už tą pergalę
Dievui siuntė dėkonę. Pirmasis jo darbas bu-
vo pagonų moską permainingi į bažnyčią, kur
buvo atlaikytos iškilmingos Šv. Mišios.

Po keletos metų, kai kitu kartu darė ka-
rišką ekspediciją į Šv. Žemę, jis dagirdo
apie gerosios ir dievotos savo motinos — ka-
ralienės Blančės Kastilietės — mirtį. Persi-
ėmęs ištikimo sūnaus meile, jis liejo griau-
džias ašaras, bet atsiduodamas Dievo valiai
ir užsakydamas daugelį Šv. Mišių, kad būtų
atlaikytos už jos sielą.

*Jo meilė dėl Šv. Mišių ir Šv. Euchu-
ristijos*

Savo viešpatavime Šv. Liudvikas pasta-
tė skaitlingų bažnyčių ir daugelį iš jų apdo-
vanojo turtais ir brangenybėmis. Jis troško,
kad Šv. Mišios būtų laikomos, dėl to vertiems
kunigams išdalindavo daugelį stipendijų. Iš
didelės pagarbos Švenč. Sakramentui, jis go-
dojo ir gerbė kunigus ir vienuolius. Pas Šv.
Liudviką atsilankydavo ir svečiavosi net to-
kių garbingų vyrų, kaip Šv. Bonaventūra, Šv.
Tomas Akviniėtis, Šv. Dominikas ir daugelis
kitų šventųjų.

Šv. Liudvikas dideliai garbino tikrąjį
esimą Jėzaus Švenčiausioje Euchuristijoje
ir nuoširdžiai įvertino Šv. Mišių auką. Mels-
damasis prieš Švenč. Sakramentą, jis gauda-
vo neapsakamo džiaugsmo, ir jį galima buvo
matyti ilgas valandas dažnai beklūpanti ir
atsidavusį Švenčiausiai Euchuristijai. Iš Ta-
bernakulo jis ėmė paguodą, sveikatą ir sti-
prybę visoms sunkenybėms ir išsvermę įvai-
riems kentėjimams. Kai vienas pasaulingas
valstybės vyras juokavo iš karaliaus didelio
pamaldumo, Šv. Liudvikas meiliai atsakė:
"Mano meilė maldai yra įžiūroma, kaipo kal-
tinamoji kaltininkė, kuomet nieko niebuvo sa-
koma, jei tą mano laiką, pavestą Dievo gar-
bei aš sunaudočiau medžioklėms, lošimams ar
kokiems kitiems pravojamams".

Kaip kad išrinktoji tauta dykumuose už-
laikė Sandaros Arką tabernakule, taip pat
Šv. Liudvikas karo metu laikė tabernakulą su
Švenčiausiu Sakramentu vienoje šėtroje, kad
tuomi jis turėtų progą pagarbinti kunigaikš-
čių ir karalių Karalių ir Viešpatį, amžinai

esanti visose vietose ir pasivesti galingai Jo
Apvaizdai ir Globali.

Grižtant iš Šv. Žemės, kai karaliaus lai-
vas užplaukė ant smėlynų kranto ties Cypro
sala, visi nusigando ir manė, kad jau žūnų.
Tačiau, Šv. Liudvikas neprarado drąsos. Di-
deliu nuolankumu ir karštu tikėjimu, jis kla-
pė prieš Švenč. Sakramentą ir nuoširdžiai
meldėsi. Jo malda veltui nenuėjo. Dievas jį
išklaušė. Ir laivas netrukus išsijudino ir vi-
si buvo laimingi, kad galėjo vandeniui baigti
kelionę į savo gintinį kraštą.

Karaliaus Šventoji Mirtis.

Šv. Liudviko visi žygiai ir nuveikimai

Prancūzijoje ir Europoje paprastai buvo
sekmingi. Tačiau, ne taip gerai pavyko dvi
kariškos ekspedicijos dėl Šv. Žemės atgavi-
mo. Nors Šv. Liudvikas ryžosi visa padaryti
su gera ir tyra intencija, tačiau, pasekmės
nebuvo tokios, kokių jis pats norėjo ir troš-
ko, kad būtų. Bet jis niekada neprarado pa-
sitikėjimo į Dievą ir visada atsiduodavo Vi-
sagalio valiai. Jis gerai žinojo, kad Dievas
nieko kito netrokšta, kaip tik geros valios
iš kiekvieno. Taigi, jis Dievui lygiai dėkojo
už visus pasisekimus, kaip ir už nelaimės.
Kai antrame kare Dievas norėjo jo gyvybės
pareikalauti, jis tuojau atsidavė galingai Jo
valiai. Jis buvo apimtas didelio karščio iš
pirmos dienos jo ligos, ir pamatė, kad liga
yra pavojinga ir mirtinga. Niekada jis nepa-
sirodė toks didingas, kaip kritišku metu. Ne-
atsižvelgdamas į baisesius kentėjimus, jis vis-
gi neliovė eiti valstybinių pareigų. Pilypas,
Vyriausias žaraliaus sūnus, niekada neatsi-
traukė nuo tėvo lovos. Šv. Liudvikas labai
mylėjo savo sūnų, ir norėdamas jį padaryti
savo karalystės įpėdiniu, rūpinosi jam duoti
kilnių nurodymų, iš kurių galėtų vėliau pa-
sinaudoti, kaip tinka krikščioniui kunigaikš-
čiui eiti savo garbingas pareigas. Jis sūnaus
irgi maldavo, kad nesigailėtų Šv. Mišių už-
sakyti už jo sielą, irkad maldos būtų kalbomos
ir išmalda duodama visioje karalystėje. Kai
Šv. Viatikas buvo karaliui atneštas, Šv. Liud-
vikas pats apleido lovą su dideliu vargu, kad
vertai pasitikti Išganytoją, ir priklaupęs ant
kelių, didele meile ir maldingumu Dievą pri-
ėmė į savo sielą. Kai artinosi atsiskyrimo va-
landa, jis pats pelenais apibarstė savo lovą,

pamaldžiai sudėjo savo rankas ties krūtine, akis pakėlė į dangų, aiškiai išstardamas psalmisto žodžius: "Viešpatie, aš įeisiu į Tavo namus: aš Tave pagarbinsiu Tavo šventoje bažnyčioje ir garbinsiu Tavo Vardą" — išauvė paskutinį kvapą, kad savo sielą atidavus Amžinajam Kūrėjui.

Tai buvo rugpiūčio 25 dieną, 1270 metais.

Popiežius Bonifacas VIII jį kanonizavo 1297 metais.

Katalikų Bažnyčią jo šventę kas metais mini rugpiūčio 25 dieną.

MARIJOS KONGRESAS.

Rugpiūčio 13, 14, ir 15 dienomis, Portland, Oregone, įvyko pirmasis šioj šalyj kongresas Marijos Dievo Motinos garbei. Paskutinėje dienoje dalyvavo virš 50,000 žmonių. Vyriausiu celebrantu buvo, atvykęs iš Romos, Jo Eminencija Kardinolas Alexis, Lepicier, O. S. M. Kongresą baigiant Kardinolas Lepicier suteikė milžiniškai minią Šventojo Tėvo specialiai duotą palaiminimą.

Kongresas buvo surengtas Marijonų vienuolių, kurių Gailestingosios Motinos Šventykloje visa pamaldų eiga buvo laikoma. Dalyvavęs Kardinolas Lepicier pats yra vienuolis Marijonas.

Minėtasis Marijos Kongresas yra panašus viešasis Marijos Dievo Motinos pagerbimas kaip ir Eucharistiniai Kongresai yra Švenčiausiojo Sakramento pagerbimai ir pagarbinimai. Yra manoma panašius Kongresus atkartoti laiks nuo laiko šioj šalyj, kuri yra pašvęsta Nekaltam Prasidėjimui Švenčiausios Panos Marijos.

Visame pasaulyje yra tik keletas brolių ir kunigų vienuolių pašvęstų Marijos Dievo Motinos garbei, ir nešiojančių Jos vardą. Mūsų Tėvai ir Broliai Marijonai sudaro vieną iš šių vienuolių. Marijonai vieni tokiu ypatingu būdu pagerbia Marijos Nekaltąjį Prasidėjimą ir todėl po savo pavardės visados pasirašo raidės "M.I.C." — reiškia "Mariae Immaculatae Conceptionis" — Marijos Nekalto Prasidėjimo vienuolis". Labai reikia tikėtis kad ateityje Marijonai irgi pajėgs dalyvauti tuose Marijos Kongresuose ir pasiūsti į juos savo de-

legatus, kaipo atstovus vienuolijos pašvęstos nepaprastu būdu Marijai Dievo Motinai.

E. J. K.

IDOMYBĖ ANGLIŲ KASYKLOSE

Yra vienas milžiniškas "steam shovel" kuris dabar vartojamas Knicherbocker strippings, šale Jackson miesto netoli nuo Shenandoah, Pa. Pati mašina yra 52 pėdų ilgumo, 30 pėdų aukštumo ir 32 pėdų platumo; sveria netoli 500 tonų ir kainavo \$250,000. Ši mašina turi "Diesel" inžiną, kuris sveria 40 tonų ir turi 450 arklių jėgą. Per 24 darbo valandas mašina išvartoja 650 galionų neišdirbto aliejaus. Mašina turi savo elektros išdirbėją, kuris duoda 250 voltų elektros su eksitacija 110 voltų. mašinos kaklas ant kurio kibo samtis yra suvirš 100 pėdų ilgumo. Samtis agli išsykio pasemti apie 15 tonų žemės ar anglių. Pats samtis sveria 10 tonų. Pasemtą žemę gali nunešti 100 mastų nuo pasėmimo vietos. Vienas žmogus teoperuoja mašiną. Mašina gali pakelti 400 tonų.

Darbo metu ši milžiniška išdirbystė stovi ant rundino pamato, kuris turi 36 pėdas aplink. Šis pamatas 21 toną. Mašiną turi dvi kojas, kurios darbo metu stovi pakeltos apie dvi pėdas nuo žemės. Nusileidus mašina "vaikščioja"; ji nueina du žingsniu per minutą. Šios dvi kojos yra 7 pėdų platumo, 40 pėdų ilgumo ir apie trijų pėdų aukštumo. Su šia mašina turi nukasti 2,000,000 kubiškų mastų žemės nuo auglies sluoksnio ir potam iškasti suvirš 500,000 tonų anglių.

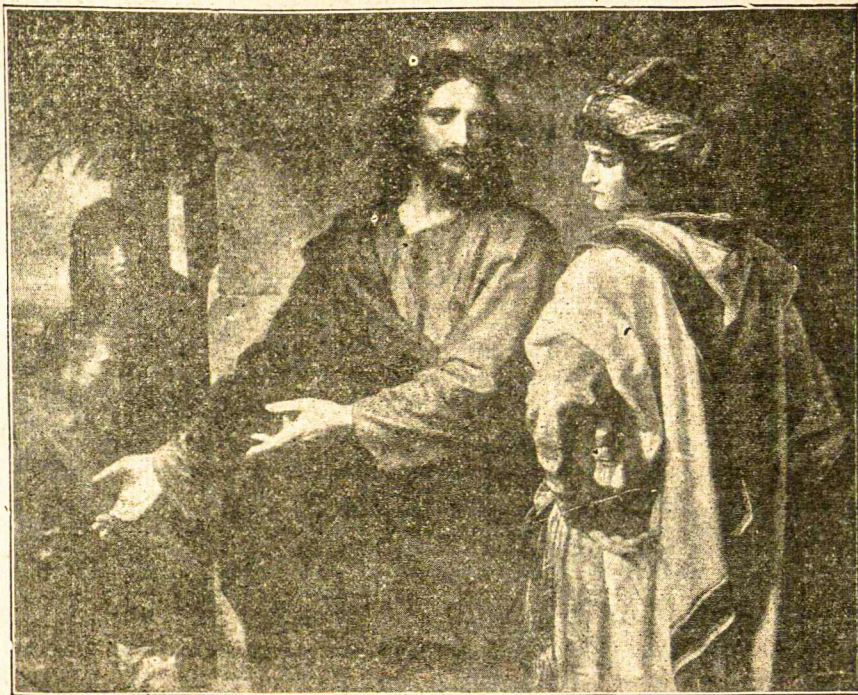
VAIRININKO PASIŽYMĖJIMAI

Jėzuitų vienuolynas, šiemet, švenčia savo įsteigimo 400 metų sukaktuves. Yra senesnių vienuolynų už Jėzuitų, kas žin ar yra kitas vienuolynas taip pasižymėjęs pasaulyje, tiek daug gero nuveikęs mokslui ir pedagogijai, ir tiek daug nukentėjęs, nuo nepriekankių valdžių, draugijų ir šėip-jau žmonių. Protestonai, ypatingai masonai, visu įniršimu viekia prieš Jėzuitus. Protestonų rašytojų veikalai — ypatingai istorijos — yra pilni visokių, visokiausių melų, neteisibių ir smeižtų prieš Jėzuitus. Bet tie Bažnyčios priešai niekon negali padaryti, ir Jėzuitų vienuolija, su Dievo palaima, auga ir plėčiasi.

Kun. D. Lord, S.J.

Vertė S. Vaičaitis, M.I.C.

KRISTUS ŠAUKIA

“Jei nori būti tobulas, eik parduok, ką turi, ir duok beturčiams, ir turėsi turtą dauguję, paskui ateik ir sek mane.” (Mat. XIX, 2).

JAUNUOLIŲ Į VIENUOLINĮ GYVENIMĄ PAŠAUKIMO TYRIMAS

(Gerb. kun. J. Karaliaus premijuotas
vertimas.)

Tesinys

Del tos priežasties, akimirksnis, kuriame jaunuolis išgirsta Kristaus balsą, dažnai yra labai nemalonus. Tuo tarpu, jeigu jis yra tik kitas turtingas jaunikaitis, jis neturės drąsos žiūrėti į šią jam taip tamsiai ir klaikiai atrodančią ateitį. Neturėdamas drąsos žengti žingsnį, kurį atrodo toks sunkus, jis praranda laimę, kurią geresnės nė sapnuoti negalėjo. Jis niekad nepajus tos neišreiškiamos laimės, kurią rastų laimingiausioje Dievo sukurtam pasauly vietoj - naujokyste; jis niekad nepajus to žodžiais neišreiškiamo pirmųjų įžadų džiaugsmo; jis niekad nestos prie Dievo altoriaus, naujai išvestu kunigu ir ne-

atjaus tos laimės, kuri daug didesnė negu pasaulio žmonių žinoma. Jis apsilenkia su tokiu gyvenimu, kurs yra palaimintas artymu draugiškumu, dažnai malonių proto džiaugsmu ir dvasinės linksmybės valandomis, suteikiamomis kiekvienam vienuoliui paaukusiam save ir savo darbą Dievui.

Vienuoliniame gyvenime tėra viena baisesi akimirka, yra toji, kurioje apleidžiama pasaulis ir stojama į vienuolinį gyvenimą. Už naujokyno durų, kurios atrodo tokios baisesios, yra amžinosios Dangaus laimės pradžia.

Ar Lengva?

Jei vienuolinis gyvenimas yra laimingas ar tai reiškia, jog jis yra taipgi lengvas? Anaipol. Lengvai gaunami dalykai retai te-

turi didelės vertės. Kilniam, kokių mums jaunuoliui, reiktų gėdytis patarti rinktis gyvenimą, kurs yra lengvas. Vienuolinis gyvenimas yra sunkus ir pilnas darbo; jis reikalauja tikro pasiaukojimo ir tyros savės atsižadėjimo dvasios.

Tačiau, reikia pripažinti, jog kiekvienas gyvenimo luomas stato savo sekėjams didelius reikalavimus. Valkatos ir bastūnai lengvai gyvena, tačiau, mes jų nekenčiam. Vyrai, kurie turi pasisekimo savo profesijoje, ilgai ir sunkiai dirba ir savo darbą vis labiau myli, nes jis jiems stato tokius reikalavimus. Kada medecina reikalavo tik šešių savaičių lavinimosi pagrįsta neapribota drąsa ir nudavimu, visi į ją žiūrėjo didele panieka. Šiandien, kai ji reikalauja ilgų pasiruošimo, nenutraukiamo mokymosi ir tyrinėjimo metų, pasaulis ją gėrisi.

Jaunuolių, kurie dar ko nors verti, niekas nesulaikys nuo siekiamo tikslo, tik delto, jog tai sunku. Futbolo žvaigždė žino, jog praktikoje ir tikruose žaidimuose jo laukia smarkus mūšis; laivo lenktynėse irklininkas, be saiko sunkiai irdamas, daug kenčia; jis jaučia savo širdį smarkiai plakančią, krutinę vos neplyštančią nuo įtempimo ir smilkinius skausmu degančius. Jaunasis advokatas, kuriam rūpi savo profesijoje pasižymėti, net alksta besimokindamas iš knygų. Jaunikaitis, norįs iškilti literatūroje, nors ir labai nuvargsta, tačiau mokytojo užduotą pamoką lapas į lapą išsimoko, tuo beveik nieko nepelnydamas, išskyrus patyrimą ir išsilavinimą.

Aišku, jaunas karys žino, jog laipsnis jo profesijoje priklauso nuo savės pavojuo statymo, savės ir savo gyvybės nepaisymo. Ištikrųjų, juo geresnė, aukštesnė profesija, juo skaudesni jos reikalavimai ir juo sunkesnis gyvenimas tų, kurie ją išsirenka.

Visdelto, nė vienam šių profesijų sekėjui Kristus nėra pasakęs, toj prasmėj, kurioj Jis vienuoliams tai tarė, jog, "mano jungas yra saldus, o mano našta lengva". Vienuolinis gyvenimas yra jungas, dažnai varžas ir kartais varginas, tačiau, pusė to jungo yra paties Kristaus nešama. Tai yra našta, tačiau, ji yra saldi ir lengva delto, jog ji yra našta, kurią sudaro žmonių sielos su jų skausmais ir vargais, nešama iš artimo meilės.

Ar Istengsiu Viso Atsižadėti?

"Bet kaip aš galiu viso atsižadėti?" Turtingasis jaunuolis pažvelgė atgal į savo nuosavybes, į skaisčios ir lengvos ateities viltis ir pajuto, jog neįstengs visa to atsižadėti. Gal būt, jog po kiek laiko tie turtai iš jo buvo atimti be jokios progos pasipriešint. Nes, Jeruzolimos paėmimas ugnimi ir karu sunaikino žydų turtus ir galią. Veikiausiai ir turtingojo jaunuolio gražieji namai buvo liepsnų į pelenus paversti, jo greitieji arkliai jau ne jo, bet Romos kareivių jodinėjami ir jo turtai buvo paimti ir iškilmingai į Romos izdo skrynes sukrauti. Ko Kristus prašė jį laisvai atsižadėti, jis gal matė žiauriają karo jėgą tai jam iš rankų išplėšiant.

Panašiai atsitinka su tais "visais dalykais", prie kurių taip prisirišę. Jei galėtume būti tikri, jog juos visados galėsime turėti arba įsigyt juos nepaveržiama teise, jei būtume tikri, jog jais galėsime gauti tai, ko žmogaus širdis tikrai trokšta arba jais įsipirkt į dangų, tada, Kristui mus pašaukus, būtų dovonotina paabėjoti ar jų atsiskvartina ar ne. Daugelis žmonių nusigręžė nuo Kristaus pasiūlymo, tikėdamies pasaulio garbės ir turtų. Galutinai, pastebėjo, jog nustojo visų trijų. Iš kitos pusės, tačiau, šv. Aloyzas turtus ir aukštą vardą padėjo į šalį, atrado šventumo turtus ir įsigijo amžiną vardą, kuris Gonzagu namus iškėlė ir pragarsino ne gu visi jų diplomatai ir kareiviai.

Mes atsižadame pinigų, kad pasektume Kristumi, ir godžios kartos akims šis atsižadėjimas yra aukščiausioji kvailystė. Argi taip? Kokiū būdu abėjojąs jaunuolis gali būti tikras, jog jis uždirbs pinigų? Jeigu jis jų jau turi per paveldėjimą, ar jis taip jau šitikinės, jog jis juos išlaikys? Gudrumas ne visad laimi turtus; šviesūs talentai dažnai nesugeba jų sukrauti. Ir kartą jau tokiu dideliu vargu ir triūsiu surinkti, jie stebėtinai greitai nustoja savo vertės pilnumo. Kada turtingieji įrodys, jog jie yra laimingiausia laimė bus krautuvėse už tiek ir tiek, metams ar dienai, parduodama, kada ka tik išmuštas auksinis pinigas galės nupirkti proto ramybės, kūno sveikatos, tikrą draugiškumą, ilga ir patenkintą gyvenimą, jaunuoliai bus iš teisinami pasaulio siūlomo užmokesnio pasi-

rinkimu vietoj Kristaus siūlomo amžinojo atlyginimo.

Argi žmogus atsisako džiaugsmo, kai sutinka sekti Kristumi? Beabėjonės, tam tikri pasilinksminimai - džiaugsmui dingsta iš vieno žmogaus, kurs rimtai nori turėti pasisekimo savo profesijoje. Vienuolis atsižada tų netikrų džiaugsmų ir perpildytų linksmybių, kartu nešančių apsvylimą ir nepasitenkinimą; jis neatsižada tų dalykų, kurie daug svarbesni už linksmybes. Jis neatsižada laimės. Ir džiaugsmui palyginti su laime yra žvilganti skarda palyginta su sidabru, silpnai skambąs balsas su grandioziška opera, beprasmis farsas — su Shakespeare'o dramomis, nuobodus monologas — su gražia oracija, švarkelio puošinys — su puošinį laimėjusia širdimi, Augustinas ištvirkėlis — su Augustinu vyskupu.

Sielų Tėvai.

Jaunuoliui reikia turėti drąsos atsižadėti teisės būti tėvu ir kuri savąją šeimą. Prigintimi mes visi esame šeimų kūrėjai, mylį šeimos šventumą ir teisingai didžiundamies vaikais, kurie, tikimės, toliau neš mūsų likimus ir vardus. Taigi, kada jaunikaitis atsisako šios teisės, jis daro gražų atsižadėjimo aktą; tačiau, Dievas, norėdamas už tai atlyginti, duoda jam galią likti sielų tėvu. Vietoj tų vaikų, kurių jis negalės turėti ir savais vadinti, Dievas duoda jam nesuskaitomus dvasinius vaikus, kurie iš jo semia sau stiprybės ir savo sielai gyvybės. Šiuo šeimos atsižadėjimu, jis tampa kitų šeimų užlaikytoju ir palaiko jas savo palaiminimais, padaršinimais ir nurodymais.

Gerasis vienuolis, maždaug ne be jo žinios, yra nesuskaitomų žmonių sielų tėvas. Šios sielos per jį atgema Dievo malonėje ir atsiekia amžinąjį gyvenimą. Kiekvieno gero kada jis pirmiausia įžengs į dangų, ir tie, kuriuos jis pirm savęs ten nusiuntė, ateis prie jo, padėkos jam už amžiną išganymą ir vadins jį nauja ir šventesne reikšme — tėvu.

Jo Tėvai.

Tačiau, gal būt, prakilnios širdies jaunuoliui yra sunkiausia atsižadėti tų ryšių jį su savo motina ir tėvu. Pertraukdamas juos, jis jaučias nusidėjęs savimeile. Tėvai

jam tiek gero padarė; dabar pasitikti jo pagelba, pilnai atsiduoda jo pasisekimui, ir jeigu jam nepasiseka iškilti pasaulyj, arba jeigu juos senatvėj apleidžia, jie jaučiausi apvilti.

Suprantama, tam tikroms aplinkybėms susidėjus, kai kurie jaunuoliai yra vienintėlė tėvų parama, be kurių tėvai vos galėtų išsilaikyti. Šiokiems, tolei kol jie bus tėvams reikalingi, negal nē būt klausimo apie vienuolinį gyvenimą. Jų pareiga tėvams aiški. Kitiems, tačiau, stoti į vienuolyną nėra jokios savimeilės. Tėvų sūnus, nors gal tėvai tuo laiku ir nemato tai, teikia jiems didžiausią malonę, kurią jie tik galėtų į jų gyvenimą įnešti. Tėvai nenustoja sūnaus; kiekvienais jo metais, jis jiems daros artymesniu. Sūnus, kurs veda ir kuria šeimą, būtina turi įterpti kitas meiles tarp savęs ir tėvų; sūnus vienuolis netur kitos prigimtos meilės panašios savo tėvų meilei; laikui slenkant jis supranta jų pasiaukojimo jam didumą, o toji meilė sirpsta ir vystosi.

Virš viso, Dievas visados palaimina tuos tėvus, kurie savo sūnų atidavė vienuolynui. Dievas negali leisti tiems tėvams kentėti, kurie laisvai savo sūnų paaukoja Jo tarnavimui.

Metams bėgant, jo darbas sieloms dauginasi, tėvų juo pasididžiavimas ir jų supratimas kiek gero sūnus atlieka, duoda jį didesnio negalėtų susilaukti iš sūnaus kitoje profesijoje. Zebediejus žvejų būrys nepakriko kai Šv. Jonas jį paliko, kad sekėtų Kristumi: nesusigėdino Zabiejaus širdis, kai jis pamatė savo žvejų darantį stebuklus ir kalbantį žmonėms kalbų dovana.

A. † A.

Marijonų Vienuolijos Rėmėja

MARIJONA SULCKIENĖ

— persiskyrė su šiuo pasauliu, Astorija L. I., N. Y.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejas Šv. Mišias rugsėjo 25 ir 28 d. Visi Marijonų Kolegijos Rėmėjų Draugijos nariai, pagal įstatus, sukalbėkite už ją po dalį šv. Rožančiaus.

Prančiska Ražinskienė už jos sielą paaukojo Gregorines Šv. Mišias.

Kun. A. M. Švedas, M.I.C.

DVI VĒLIAVOS

Šv. Ignoto raštuose (*Exercitia Spiritua-
lia*, *Leb. II*, *dies 4*, *med. I*), randame vieną
meditaciją, kurioje yra išvystyta ir išaiškinta
apie dvi vėliavas, tai yra, Kristaus ir Lu-
cifero vėliavas. Kadangi šiame mąstyme yra
daug rimtų ir pamokinančių minčių, taigi
mums būtų labai naudinga priimti į širdį, ką
Šv. Ignotas mokina.

Tas garsusis Jezuitų ikūrėjas, pradeda
savo mąstymą ragindamas mus keliauti dva-
sioje į vieną didelį lauką labai arti Babiloni-
jos miesto. Erdvė labai plati ir lygi. Vidu-
ryje matosi iš ugnies ir garo labai didelis
sostas, kuriame kípšas viešpatauja. Jo val-
džios lazda, arba sceptras, yra sudarytas iš
žmonių įvairių nuodėmių, kurios tik tokioj
vietoj ir galima rasti. Jo vainiką sudaro
įvairios žmonių niekšystė ir godulystės, ku-
rios buvo ir dabar yra šiame pasaulyje. Kaip
garsusis girtuoklis, Rymo imperatorius Nero-
nas, sudeginęs Romos miestą, pakalbėjo į di-
džiausią žmonių gaują, taip ir velnias su-
traukė į krūvą nesuskaitomas žmonių mi-
nias, kurios priklauso jo viešpatystei. Vel-
nio gi valdžioje, randami vien visokių niek-
šų, kurie, ypatingu būdu, pasižymėjo, kaipo
pasiute, uoli kípšio sekėjai. Tamsybės am-
žinoje buvainėje gyvena išdidūs, paleistuviai,
ištvirkėliai, šventvagiai, žmogžudžiai; žodžiu
sakant, visi kurių tartum didžiausias gyveni-
mo tikslas buvo pasiduoti gašlumams ir ku-
rių kūno geiduliai tapo jų valdovu. Štai
kaip šetonas plepa į savo pasekėjus:

“Žmonės nusidėjėliai, kekšės, žmogžu-
džiai, ir visi mano tikri pasekėjai, šita yra
liuosybės žemė, kur kiekvienas galite turėti
tiek pačių kiek kam patinka. Jeigu kuriam
nuobodu su viena pačia, tegul jis prisiriša
prie kitos. Mano valdžioje, visi jūs galite
prisotinti savo gašlumus, garbės troškimus
ir aistrius geidulius kiek norite. Pinigų čio-
nais labai apščiai ir galite praleisti kiek tik
jums aplinkybės leidžia, kad jūsų nuodėmin-
gi ir savymeilės tikslai būtų prisotinti. Juo
plačiau leisi pinigų, juo daugiau ir aš pasi-
džiaugsiu. Mano veikimas yra neapčiuopia-
mas ir jums duosiu neribotas priemones truk-
dyti ir painioti tą svajotoją iš Nazareto. Ir

kuo uoliau priešinsitės ir prieštarausite Na-
zareto Jėzui, ku sparciau kelsite žmonių
gaujas prieš Nazarėno sekiojus, tuo labiau
iškilsite mano akyse.”

Tai štai kokiais sumetimais šetonas siun-
tė savo sekėjus į visą pasaulį, į kiekvieną
kraštą, gundyti žmones, ir atitraukti juos nuo
dorybės kelių, į tą platųjį kelią, kuris veda į
amžinąją pražūtį, prirengtą velniui ir jo an-
geliams, “kur bus verksmo ir dantų griež-
mo” (*Mat. XIII*, 42).

Šv. Ambrozijus rašo, “Dėja tiems žmo-
niems, kurie turės buveines su šetonais, nes
jų kančių dūmai kils į amžių amžius (*Ap-
reiškimo kny. XIV*, *II*), ir jų kirminas ne-
mirs ir jų ugnis niekad os nebus užgesinta.
Juose nebus kitokio atvėsimo, kaip liepsna,
kitokios šviesos kaip tamsybės, ir tokie ne-
ateina į Dievo atmintį.” (*Šv. Ambrozio*
raštai, *sermo de universali iudicio*). Taip
šetonas ragina savo sėbrus būti labai stro-
piems prieš dorosius žmones; taipgi juos ra-
gina skleisti ir girti jo nuodėmingąjį mok-
slą, kad ku didesnį žmonių skaičių atai-
liotų nuo tiesos ir nuo amžinojo gyvenimo
kelio.

II

Šitą dalį pabaigęs, garsusis Loyolų dra-
suolis nukreipia mūsų dėmesį į kitą pusę,
būtent jis mus ragina dvasioj keliauti į kitą
lygumą, labai arti Jeruzalės miesto. Tenais
stovi Jėzus Kristus, Nazarietis. Jį yra apsu-
pę Jo apaštalų ir daug pasišventusių žmo-
nių. — “Jis nužengė su jais ir sustojo lygio-
je vietoje, kame buvo Jo mokytinių minia
ir didi daugybė tautos iš visos Judiejos, iš
Jeruzalės, iš pajūrės Tyro ir Sidono. Jie
buvo atėję Jo klausytis ir išsigydyti nuo
savo ligų. Taipgi nešvariųjų dvasių vargi-
nimieji buvo pagydomi. Ir visa minia sten-
gėsi prisiliesti Jojo, nes iš Jo ėjo galia ir
visus gydė.” (*Luko VI*, 17,18,19). Kristaus
išvaizda yra labai maloni ir graži, nes yra
parašyta Psalmų knygoje (*Ps. 44*, 3) “Išvaiz-
da, tu dailesnis už žmonių vaikus.” Aplink
Jį suėjo neturčiai, verti pasigailėjimo ūkinin-
kai ir vargingi bet aukštų minčių kaimiečiai,
kurie nori pasiliuosoti nuo šetono pančių ir

jo viliojimų.

Pirmiausiai Jis nuoširdžiai meldžiasi į savo Dangiškąjį Tėvą. “Jėzus pakėlė akis į dangų ir tarė: Tėve, atėjo valanda; pagarbink savo Sūnų, kad Sūnus pagarbintų Tave.” (Jono XVII, 1). Paskui pakėlęs akis į žmones, ėmė juos išpėtinėti ir juos raginti kariauti su piktu. Aplinkui gi gili tylą ir ramumas viešpatauja, nes vėjas visiškai nurimo ir žmonės stovėjo nejudėdami, sujau-dinti tuo ką matė. Kaip pavasario saulė sušildo žiemos įšalusią žemę, taip ir Jo paguodos ir suraminanti žodžiai šildė jųjų sielas. Kaip kad saulė švietė žemę, taip šita Kristaus kalba nušvietė jųjų protus.

Žmogaus Sūnus nuoširdžiai ragino žmones grįžti prie dorybės ir pasitraukti nuo nuodėmingo gyvenimo. Savo turiningoje kalboje, žmonių dvasią pakėlė, ir sėjo į ją tiesos, dorybės ir prakilnumo grūdus. Žodžių, jų širdis taip pripildė džiaugsmų, kad rodos Dievo karalystė nužengė tarp jų, kaip Šv. Luko yra užrašyta: — “Argi mūsų širdis nebuvo užsidegus mummyse, kuomet Jis kalbėjo.” (Luko XXIV, 32).

Savo žodžiais ir darbais, Dievo Sūnus nutiesė tarp Dangaus ir žemės išganyto kelią, kuriuomi daug kilnios širdies žmonių pasiekė amžinąją laimę ir negestantį gyvenimą.

Klauskime ką Kristus pasakė savo klausytojams: — “Prakeiktas, kas klastingai dirba Viešpaties darbą.” (Jer. 48, 10). — “Aš vynmedis, jūs vynmedžio šakelės. Kas pasilieka manyje, ir aš jame, tas neša daug vaisiaus, nes be manęs jūs nieko negalite padaryti.” (Jono XV, 5). — “Aš pasaulio šviesa, kas seka mane, nevaikščioja tamsybėje: jis turės gyvenimo šviesą.” (Jono VIII, 12). — “Kas mane niekina ir nepriima mano žodžių, tas turi savo teisėją.” (Jono XII, 48). — “Taigi ieškokite visųpirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta.” (Mat. VI, 33). — “Laikykis mano paliepimų, ir būsi gyvas, ir sergėk mano įstatymą, kaip savo akies lėlelę. Pririšk jį ant savo pirštų, parašyk jį ant savo širdies plokščių.” (Patarlių kny., VII, 2, 3). — “Ištikrųjų, sakau jums, kiek kartų, jūs tai padarėte vienam šitų mano mažiausių brolių, man padarėte.” (Mat. XXV, 40). — “Kas turi ausis klausyti, teklauso.” (Mat. XI, 15). —

Taigi, kas tik išpažins mane, žmonių akyvaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo danguje esančiojo Tėvo akyvaizdoje; kas gi manęs išsigins žmonių akyvaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo danguje esančio Tėvo akyvaizdoje.” (Mat. X, 32, 33). — “Imkitės ant savęs mano jungą ir mokinkitės iš manęs, nes aš ramus ir nuolankios širdies. Nes mano jungas saldus ir mano našta lengva.” (Mat. XI, 29, 30). — “Būkite tobuli, kaip jūs Dangiškasis Tėvas yra tobulas.” (Mat. V, 48). — “Eikite, tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios.” (Mat. XXVIII, 18).

Didžiausia žmonių minia žiūrėjo į Jo majestotingą išvaizdą, ir stebėjosi, “nes Jis juos mokina, kaip tas kurs turi valdžios, ir ne kaip Rašto žinovai ir parisiejai.” (Mat. VI, 29). Kada Kristus šituos žodžius baigė, “minios stebėjosi jo mokslu.” (Mat. VII, 28). Nes tas Nazarietis aiškiais žodžiais išdėstė ir išaiškino kad Įstatymo vykdymas ir papildymas, ne tik reiškiasi žodžiais, bet gerais darbais, nusizeminimo ir kantrybės pratimais. Gerasis Piemuo žadina žmones žengti dorybės ir teisybės keliu, ir vengti begėdiškų Įstatymams nusizengimų, nes “kaip žuvis sugaunamos meškere, ir kaip paukščiai pagaunami žabangomis, taip sugaunami žmonės nelaimės laiku, kuomet jis juos ūmai užklumpa.” (Pamokslininko kny. IX, 12). Jis žmones ragino apsilvilti Dievo šarvais ir stoti drąsiai prieš velnio žabangus, nes “mūsų kovos yra ne prieš kūną ir kraują, bet prieš kunigaikščius ir valdžias, prieš šių tamsybių pasaulio valdovus, prieš pikto dvasias padangėse.” (Efez. VI, 11, 12). Nebūkime “kaip Kristaus kryžiaus neprieteliai,” (Pilyp. III, 18), kurie pasiduoda visokiems pasibiaurėtiniems kūno gašlumams, kurių patraukimai yra smarkūs ir gundymai taip gausūs ir galingi, kad jie nuolat vilioja į nuodėmes ir baisų ištvirkimą. Kristus, kurs, “visuomet yra gyvas kad mus užtartų” (Žyd. VII, 25), žada dangiškąjį vainiką ir amžinąjį gyvenimą Tėvo buveinėje, tam kurs ištesės iki galui, nes Jis yra pasakęs, “kas bus ištvėrimingas iki galui, tai tas bus išgelbėtas.” (Mat. XI, 22). Bet taipgi Jis prižadėjo ateiti su degančia ugnimi, teisti Dievo neprietelių, kurie nedorybes pildo, bū-

tent kurie beveik turi su šetonais.

Tačiau, neprivalome šioje gyvenimo ko-voje, būti abėjingi, arba nepriklausomi vienas nuo kito, nes kaip yra parašyta Šv. Rašte: “Nė vienas negali tarnauti dviems valdovams, nes arba jis vieno nekės ir mylės kitą, arba vieno laikysis ir niekins kitą.” (Mat. VI, 24). Žinokimė, kad Dievo Sūnus nužengė iš dangaus ir numirė ant kryžiaus, mus išganyti, ir kad šėtono svarbiausias tikslas yra atitraukti ir paskandyti kuo čidžiausių žmonių skaičių mirties gelmėse, ir sėti į žmonių širdis ištvirkimo nuodus. Kaip latras ir žmogžudis žudo ir naikina žmogaus nuosavybę, taip ir šėtonas, apakina žmonių širdis ir paskandina bausmių liepsnose tuos, kurie pasidavė savo geiduliams, ir nenorėjo tikėti Kristaus mokslu, nes Kristus pasakė, “Kas ne su manimi, tas prieš mane.” (Luko XI, 23). Taigi, susilaikykime, kad su nesutepta širdimi ir ramia sąžine, galėtumėme eiti prie Dievo stalo ir apturėti tą nenustojantį džiaugsmą, kurį Kristus žadėjo savo ištikimiems. (Mat. X, 22). Nes, jeigu Kristus yra su mumis, kas gali būti prieš mus (Rom. VIII, 31), juk Jis yra pasakęs: — “Štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai.” (Mat. XXVIII, 20).

“Pagalvokime ir būkime Dievo padėjėjai.” (I Kor. III, 9).

SUDEGĖ ŪKININKŲ VIENUOLYNAS

Graikijoje sudegė didžiausias ūkininkų vienuolynas Megaspoleon. Tai vienas iš seniausių Graikijos vienuolynų, pastatytas penktame šimtmetyje po Kristaus gimimo.

Vienuolynas buvo pastatytas daliniai uolos urve, dalinai virš uolos. Dalis vienuolyno yra 30 metrų giliame uolos plyšy. Čia buvo sandėliai ir darančių atgailą vienuolių kambariai. Vienuoliai buvo drauge ir ūkininkai. Kiekvienas jų turėjo sklypą žemės, kurį dirbdavo. Kadangi vienuoliai vesti negali, tai jie šeimų neturi. Bet kiekvienas vienuolis turi po pagalbininką, kurs padeda jam dirbti. Vienuoliui numirus jo ūkis tenka pagalbininkui. Šitas vėl ima sau pagalbininką, kad vienuolis ūkininkas visada turi sau įpėdinį.

Vienuoliai kelia anksti, apie vidurnaktį. Pažadina juos trimitai. Pirmiausia jie meldžiasi, o pašimeldę eina darban. Dirba jie

visą dieną su pertraukomis maldai ir poilsiui. Vienuolyne gyveno apie 500 vienuolių. Jie turėjo apie 100 nedidelių ūkių.

Graikijoje vienuoliai paprastai patys sau užsidirba duoną rankų darbais, Megaspoleon buvo vienas seniausių ir turtingiausių Graikijos vienuolynų. Gaisras dėl sausros ir karščio išsiplėtė labai greitai ir ugnis viską sunaikino, palikdamas tiktai aprukusias mūro uolos sienas.

VAIRININKO PASIŽYMĖJIMAI E. J. K.

Vienas iš Vokiečių veikėją, kurie “krūvinąjį šeštadienį” birželio 30 d., buvo Hitlerio nužudyti Dr. Fritz Gerlich, redaktorius katalikiškojo savaitraščio “Der Gerade Weg”. Dr. Gerlich buvo atsivertęs iš protestantizmo. Jis, būdamas dar protestonu, aplankė Teresą Neumann ir buvo liūdytojum josios stigmato ir stebūklingosios kančios. Tas tokį išpūdį į jį padarė, kad metė protestantizmą ir virto kataliku. Būdamas dar protestantu, jis buvo vyriausiu redaktorium vieno Miucheno laikraščio, turinčio keletą šimtų tūkstančių skaitytojų. Virtęs kataliku, jis buvo iš tos vietos atstatytas, bet neužilgo pats nupirko kitą savaitraštį ir į keletą metų įsigyjo tam laikraščiu 100,000 prenumeratorių. nežinurint, kad tai buvo grynai katalikiškos krypties ledinys. Hitleris dėl kitokios svarbesnės priežasties nenužudė įžymų jį Doktorą kaip tik todėl, kad jis savo laikraštyje kritikavo hitlerininkus.

* * *

Ir graudu darosi, ir pikta — kada matome kai kurių tėvų, neva katalikų, pasielgimą. Yra daug tokių, kurie gyvena tik du, tris blokus nuo katalikiškos mokyklos, bet vis tiek siunčia savo vaikus į viešąją mokyklą. Kodel? Dievas tik žino! — jie patys svarbios priežasties neturi. Bet kada mirtis grėsia jų mylimiems vaikams, tada su didžiausiu skubotumu šaukiasi kunigo — ir tik pašukutinėmis minutėmis pradeda rūpintis savo vaikų sielų gerove.

Katalikų Pasaulyje

— Rugs. 23 d., trumpiausias pasaulij gelžkelis, Vatikano Valstybės, bus iškilmingai atidarytas. Jis yra pusantrios mylios ilgumo.

— Danija turi 3,614,200 gyventojų iš kurių skaičiaus 24,456 yra katalikai. Žmonių dvasiniuose reikaluose patarnauja 82 kunigai, 23 pasaulinis ir 59 vienuoliai kunigai. Didžiausia dalis šių vienuolių priklauso prie 10 kongregacijų, iš kurių šv. Juozapo Sesserys de Chambery turi didžiausią skaiščių, 393, yra 73 bažnyčiose ir koplyčiose, Moko 32-se pradinėse mokyklose bei gimnazijose, su 3,409 vaikais. Katalikybė gražiai gyvuoja Danijoje.

— J. E. Kardinolas Dougherty yra 69 m. amžiaus. Kunigu išbuvęs 44 metus. Philadelphia arkivyskupu 13 metų ir Kardinolu 16 metų.

— Jaunųjų Vyrų Katalikų sąjungos vedamos vakarinės mokyklos Bostono mieste, bus atidarytos spalio 1 d. Sukanka 25 metai kain jos įsteigtos. Šias mokyklas lanko apie 50,000 vyrų ir moterų, katalikų ir kitatikiu.

— J. E. Kardinolas Turquetil, O.M.I., Apaštališkasis Pasiuntinys Hudson Bay, Kanadoje, įteikė šv. Tėvui parašyta, pirmą tos rūšies katekizmo knygą Eskimų kalboje. Šv. Tėvas džiangėsi gavęs tokią brangią dovaną pagyrė Jo Ekselensiją.

— Katalikų Vieningumo Sąjunga, New Yorke, per paskutini metą patraukė 40 asmenų prie katalikų tikėjimo. Šios sąjungos tikslas yra vesti kitatikius prie katalikybės. Per paskutinius 18 metų daugiau kaip 18,000 žmonių priėmė katalikų tikėjimą šios Sąjungos dėka. Paskutiniamete ši sąjunga paskolino asmenims 15,000 knygų ir velti atidavė apie 20,000 knygų. Įatsakė 15,000 laiškus kuriuose žmonės prašė platesnio katalikų tikėjimo išaiškinimo.

— Indijoje, 10 vyskupų pradėda vesti kovą prieš nedorais filmus ir jų garšinamus.

— Parašas apie šv. Ciprijoną, šiaurų Afrikos Apaštala, kuris buvo nukankintas Carthaginos amfiteatre, buvo surastas Haidre bazilikos griūvėsiuose, Tunisiijoje. Parašas sako kad vyskupo Melous padėjo šv. Ciprijono relikvijas po bazilikos altorium lankričio mėn. 568 m., imperatoriaus Justino II laikais.

— Neseniai pašventinta Kristaus Karaliaus statula, Abu kalnuose, prie Mt. Blanc, yra viena iš didžiausių statulų Europoj. Turi 86 pėdų aukštumo ir sveria daugiau kaip 200 tonų. Karūna bei sceptras yra aukso dirbinimai.

— Paskutini Kanados censai paduoda, kad daugiau kaip Kanados trečdalis yra katalikiška. Iš 4,285,388 katalikų, 2,849,095 yra prancūzų kilmės. Kanada turi iš viso apie 10,300,000 gyventojų iš kurio skaičius apie 5,727,982 yra protestonai žydai ir pravoslavai.

— Per pereitus kelis mėnesius daug kinų įžymių asmenų priėmė katalikų tikėjimą, jų tarpe: profesorius Carl Ch'en muzikos compositorius ir muzikos mokytojas Peiping'o universiteto; Juozapas Tehang-Pei-lun, Anglų literatūros profesorius Kinijos Universitete; Peiping'e; Juozapas Tehang You-tche, brigidijos generolas ir militaris instruktorius; ir Juozas Teang Yie profesorius ir pastarasis raštininkas Mukden šalies. Visus šiuos asmenis priėmė prie katalikų tikėjimo dr. Povvlas Yu Pin, generalinis katalikų akcijos direktorius.

— Maldininkas M. Bongaard, 73 metų amžiaus, atliko 1,660 mylių kelionę vaikščiodamas, kad aplankyti Romą. Kelionę pradėjo iš Tegelen, Belgija. Mano tokiu pat būdu grįžti.

— Virš 30,000 žmonių susirinko dalyvauti pirmame Vakarų Kongo Afrikoje, šios šalies kunigo Kazimiero Buia šventinimo apeigose. Apie 50 misijonierių ir šalies valdininkų dalyvavo.

— Šv. Juozano mokyklos vaikučiai Tunghua, Mandžiūrijoje pastatė veikalą ant scenos kuris sužavino 5,000 pagonų. Juos taip sudomėjo, kad daugelis prašosi būti mokomi katalikų tikėjimą.

Amerikoje

WATERBURY, CONN. — Klebonas kun. Valantiejus išgavo nuo miesto majoro, Frank Hayes, leidimą rinkti po visa miestą ir apylinkę aukas, šv. Juozano lietuvių našlaitnamiui. Daug aukų suplaukė nuo miesto aukštų valdininku, nuo pavienių geraširdžių žmonių.

— Pagerbimo vakariene buvo surengta klebonui kun. Valantieji rugs. 16 d. Iš ryto bažnyčioje laikytos iškilmingos šv. Mišios paties klebono. Asistentavo kunigai Bružas, M. S., ir J. Navickas, M.I.C. Pamokslo pasakė kun. Jonas Ambotās iš Hartfordo. Bažnyčia buvo knogražiusiajai pamušta.

Vakare naujoje salėje surengta vakariene ir programa. Vakarų vedėju buvo kun. Kripas.

Kalbas sakė miesto majoras Frank Hayes,

Probate Court teisėjai Judge Dennis Slavin ir McGratr, Superintendent of Schools Thomas Condon, Congressman, Lietuvos laikinasis atstovas Mikas Bagdonas, kunigai Brusas, Navickas, Čibulskis, Mendelis, Ambotas ir kiti. Komp. Aleksio suruoštas gražius įspūdingas muzikos programas labai visiems patiko. Salė pilnutėlė žmonių.

CAMBRIDGE, MASS. — Rugs. 26 d., Nekalto Prasidėjimo Dievo Motinos parapijos salėje įvyko Lietuvių Blaivininkų Susivienymo Seimas. Seimą pradėdant, atlaikytos šv. Mišios. Atstovų atvyko 28 iš keturių kolonijų. Seimas buvo gyvas ir malonus. Padaryta keletas gražių nutarimų, kalbėta apie 25 metų jubiliejini seimą, kuris bus ateinančiais metais.

WORCESTER, MASS. — Šv. Jurgio Pašalpinė Dr-ja renčia didelį balių savo namams paminėjimui 35 m. jos gyvavimo sukakti. Paminėjimas įvyks rugs. 29 d., Lietuvių Piliečių Klūbo name.

Šv. Jurgio dr-ja turi virš 500 narių ir dr-jos turtas siekia virš \$10.000. Nariai yra darbštūs, gyvena sutikime, dirba iš vien.

— Šv. Marijos Vardo Moterų dr-ja surengė mišžiniška gegužinę. Maironio Parke, rugs. 9 d. Pelnas gegužinės skiriamas Šv. Kazimiero ir Aušros Vartu parapijoms.

— Šv. Kazimiero parapijiečiai rugs. 28 d. iškilmingai pagerbė savo kleboną Augustiną Petraitį, jo penkių metų klebonavimo šioje parapijoje sukaktuvii proga.

— Ryte laikytos iškilmingos šv. Mišios. Vakare salėje įvyko graži programa klebona pagerbti. Pribuvo salėje svečių kunigu, kun. dr. J. M. Navickas M.I.C., kun. A. Bublys, M.I.C., kun. C. Morkūnas, M.I.C., kun. K. Urbonavičius, kun. P. Juraitis, kun. V. Puidokas, kun. J. Vaitekūnas ir adv. J. A. Milleris.

Parengimui ir programai vadovavo kun. S. Vembrė.

BAITIMORE, MD. — Rugs. 9 d., įvyko Šv. Alfonso parap. paskutinis piknikas Liberty Parke.

DETROIT, MICH. — Šv. Petro parap. Jaunimo draugijos rudeninis vakarėlis įvyko parap. salėje rugs. 19 d. Pelnas skiriamas parapijai.

— Šv. Petro vikaras pavaduos kun. B. Pauliuka, kuris jau mėnuo kain pavaduoja Šv. Antano parap. kleboną Misijonierius kun. B. Paulinkas išvyksta į Chicago su misijomis.

NASHUA, N. H. — Šv. Kazimiero lietuvių išvažiavimas pavyko.

— Darbai šioje kolonijoje eina vidutiniškai, yra daug žmonių bedarbo.

HARRISON, N. J. — Parapija savo metinį išvažiavimą turėjo rugs. 2 d. Visi gra-

žiai laiką praleido. žmonių atvažiavo net iš tolimų kolonijų.

NEWARK, N. J. — Parapijos išvažiavimas prie jūrų gerai pavyko. Keli šimtai žmonių buvo nuvažiavę ir linksmi praleido laiką.

— Spalių mėnesi yra rengiamas gražus vaidinimas, paminėjimui Kražių skerdynių, 40 metu sukaktį.

— Parapijos choro pamokos prasidėjo rugs. 11 d.

BROOKLYN, N. Y. — Karalienės Angelu parap. Rugs. 26 d. sodaliatės turėjo išvažiavimą į daili New Yorko, priemėsio Van Cortland parka. Išvažiavimas buvo draugiškas, linksmas, įvairius ir malonus.

BROOKLYN, N. Y. — Šv. Vardo dr-ja priėmė bendra šv. Komunija rugs. 9 d.

ARLINGTON, PA. — Suruoštas lietuvių piknikas rugp. 26 d. buvo labai malonus bei įvairius. Žmonių prisirinko užtektinai. Gryno pelno padaryta \$85.57.

BRADDOCK, PA. — Card partv buvo suruošta parapijos naudai rugs. 23 d. Buvo gražių dovanų.

— Rugp. 16 d. trečtininkės priėmė šv. Komunija "in corpore". Be to turėjo konferencija ta pačia diena.

— Pas klebona kun. V. Abromaiti svečiavosi prof. Krzvwosiak iš Orchard Lake, Mich., ir Kazimieras Machinskas iš Sparrows Point, Md.

BRIDGEVILLE, PA. — Rugs. 9 d. įvyko 40 val. atleidai. Daug žmonių priėmė šv. Komunija ir linkėsi ant atleidu.

HOMSTEAD, PA. — Rugp. 30 d. sodaliatės renčia Card partv bažnyčios naudai. Geriensi lošikai gaus oeras dovanas.

Šv. Pranciškans Seseris grįžo ir rugp. 4 dieną prasidėjo mokykla su Šv. Mišiomis. Kurias laiką nats klebonas.

MT. CARMEL, PA. — Mokyklose lietuvių ir kitu tautu Mokytojai Katalikai savo dary tamvbu todėl, kad šiais metais mokyklų direktoriai iš septyniu keturi yra katalikai. Dabar mokyklose moko 7 lietuvių-ės.

Šioje miestelyje lietuvių užima žymia vieta. Daug darbuojasi klebonas kun. dr. Konšinas lietuvišką išlaikyme.

SHEROFGAN WIS. — Nuo rugp. 28 d. iki rugp. 3 d. Shebovegano miestas apvaikš. šioje 100 metu sukaktuvos nuo įsikurimo. Anvaikšėjimas buvo iškilmingas ir įvairius. Susidėjo iš eisieni, nerstatvnu, koncertu ir tt. Programuose dalyvavo skirtingos tautos. Lietuvių ir neatsiliko šiose programuose 12 sodaliatėjų nasinuošusios tautiškuose rūbnuose. šoko lietuviška sukctini. Rugs. 1 d., buvo išimtinai skirtas įvairiu tautu programos. Dalyvavo 10 tautu. Lietuviškas jauni-

mas čia atstovavo Lietuvių tautą. Buvo dešimt porų lietuvių šokikų, daininkų. Taipgi pašoktas lietuviškas klumpakojis ir suktinis. Publikai kurios buvo apie 15,000 žmonių, lietuvių programa patiko, nes buvo didelis delfinų plojimas.

CICERO, ILL. — Labd. Są-gos 3 kuopos valdyba pasižymi darbštumu ir sumanumu. Rugs. 26 d., neįvykus dėl lietaus centro piknikui, sumanė pasikalbėti per radijo ir surengė linksmą vakarą vietinių vargšų naudai.

— Šv. Antano parap. paskutinis piknikas buvo rugs. 9 d., Vytauto darže.

— Šv. Dievo Motinos Sopulingos dr. ja turėjo savo išvažiavimą rugs. 16 d., Antano Dainelio ūkyje.

CHICAGO, ILL. — Šv. Mykolo parap. Parapijos išvažiavimas įvyko rugs. 9 d., į Jefferson miškus. Buvo vienas iš linksmiausių rudeninių išvažiavimų. Visoki žaidimai, skanus užkandis palinksminimo parapijiečius.

CHICAGO, ILL. — Aušros vartų parap. jaunimo dr. jos surengė pikniką parap. darže rugs. 9 d. Piknikas kuopuikiausiai pasisekė. Jaunimas gražiai susirinko ir pasilinksmino. Klebonas kun. J. Mačiulionis M.I.C. ir senieji parapijiečiai džiaugiasi matydami jaunimo darbuotę parapijos naudai.

Lietuvoje

Želvoje (Ukmergės A.) rugs. 5 d. š. m. įvyko Šv. Ignato atleidai į kuriuos suvažiavo daugybė žmonių iš visų apylinkės parapijų.

— Greitu laiku tikimasi, kad prasidės Lietuvos ekonominės derybos su Danija platesniai kompensacijai sutarčiai sudaryti.

— Neseniai iš Lietuvos į Palestiną išvažiavo apie 50 Žydų.

— Rugs. 30 d. pasirašyta Lietuvos, Latvijos ir Estijos sutartis, kuria sudaroma Baltės Valstybių Sąjunga.

— Prancūzų kalbos dėstymas Universitete nuo šio mokslo metų pradžios sustiprinamas. Prie romantiškos katedros Hum. Mokslų Fakultete įvedomas naujas lektoratas Studentai prancūzų kalba ir apskritai; svetimomis kalbomis vis ima daugiau domėtis.

— Iš Lietuvos išvažiuoja 1,000 rusų šeimų į pietų Ameriką ir ten apsigyvens. Daugumas tų rusų į Lietuvą buvo atvykę caro laikais apsigyventi Lietuvoj ir platinti proslaviją.

— Šį rudenį bus radio paroda.

— Buves susiekimo ministeris p. Vileišus jau išvyko į Latviją kaip nuolatinis atstovas.

— Šiemet Lietuvoje žuvų sugauta 22,650 centnerių už 372,100 lt., o pernai buvo sugauta 30, 490 centnerių už 480,400 lt. Vidutiniai už žuvies kilogramą šiemet buvo gauta po 32 centus.

— Kauno militarinis gubernatorius paskelbė naujas instrukcijas laikrašėiams. Iš aiškina ir įsako kas galima spausdinti ir kas negalima. Nauju dekretu pažymima, kad griežta spaudos cenzūra turi būti vykdoma dėl to, kad Kaune veikia karo stovio įstatymai, ir kad Lietuva turi neoficialų karo stovį su Lenkija. Redaktoriai įspėjami, kad nebūtų spausdinami koki, dviprasmiai, arba išdavikiškos minties straipsniai. Uždrausta spausdinti žinias, atvaizdus ir karikatūras, kuriais nepalankiai galėtų būti vaizduojama kariuomenė politiškai ir ekonomiškai krašto interesai, arba kas galėtų ižeisti patriotinius jausmus ir krašto autoritetą.

— Į Kauną yra atvykęs ir žinomas italų žurnalistas Vittorio Foschini. Foschini nori susipažinti su Lietuvos tearu ir sportu.

— Norvegų laivu Bravore į Klaipėdos uostą atvežta daug gelžkeliams bėgių.

— Kaune įvykusiame visuotiniame Lietuvos neregijų dr. jos narių susirinkime pranešta, kad vidaus Reikalų ministeriui pritarus dar šiais metais numatoma pradėti statyti mūriniai neregijų instituto namai.

— Klaipėdoj paskendo 5 žmonės per Jūros dienos iškilmes.

— Marijampolėje nuo pradžios mokslo metų perkeliamos trys žemesnės klasės iš R. J. Gimnazijos į Mokytojų Seminarijos patalpas. Jose bus mergaitės.

— Lietuvoje sparčiai varoma propaganda už tautinio laivyno steigimą. Greitu laiku manoma sukelti aukų fondą pirmajam laivui nupirkti.

— Vilniaus krašte šiuo laiku vėl uždaryta 4 lietuvių mokyklos.

— Šiemet Lietuvoj paskirta 2,091,000 lt. tiltams bei keliams taisyti ir 1,500,000 lt., automatinėms telefono budelėms statyti.

— Naujosios direktorijos pastangomis Klaipėdos direktorijos aparatas žymiai pertvarkytas.

Platinkite naudingiausių savaitraščių "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7799

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kraštos ženklelį atsakymui.